

— Sfaturi agricole — Iarovizarea
cartofilor Pag. 3.
— Primele întâlniri de fotbal ale a-
nului Pag. 3.
— Cronica evenimentelor interna-
ționale Pag. 3.
— Încheierea lucrărilor conferinței

IN INTERIORUL ZIARULUI

miniștrilor de afaceri externe ai celor
patru puteri Pag. 4.
— În Franța ia amploare mișcarea
națională de protest împotriva ratifi-
cării acordurilor de la Bonn și Paris
Pag. 4.
— Pentru rezolvarea pașnică a pro-

blemelor litigioase internaționale
Pag. 4.
— Crește numărul instructorilor a-
mericani din Tailanda Pag. 4.
— Greva muncitorilor constructori
din Uruguay Pag. 4.
— Acte samavolnice ale colonialis-
tilor francezi în Vietnam Pag. 4.

Ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii

În fiecare an la 21 februarie, tineretul democrat din lumea întreagă, unit sub steagul F.M.T.D. și U.I.S., sărbătorește Ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii. Sărbătorirea acestei zile a devenit tradițională, fiind legată de câteva momente însemnate din lupta popoarelor și a tineretului din țările coloniale și dependente.

În orașul Bombay, la 21 februarie 1946, echipajele indiene ale flotei britanice de război s-au răsculat cu arma în mână împotriva guvernărilor britanice din India. Răscoala aceasta s-a întins apoi în toate porturile militare conduse de englezi, paralizându-le complet activitatea, iar în numeroase centre muncitorești și universitare au avut loc greve generale și manifestații de solidaritate cu răsculații, cerându-se plecarea imediată a trupelor engleze și acordarea independenței Indiei. Greviștii arestați au fost schingiuiți și în mare parte executați sau condamnați la ani grei de temniță.

Tineretul indian a hotărât atunci să comemoreze în fiecare an această zi, prin organizarea de noi acțiuni de luptă împotriva imperialismului cotorpitori. După un an, la 21 februarie 1947, în Egipt — la Cairo — a avut loc marș demonstrativ al tineretului sub lozincă „Englezii să părăsească Egiptul”. Armata engleză a intervenit, dar cu toate represaliile sângeroase, manifestații au luat cu asalt instalațiile militare engleze și le-au dat foc.

Ziua de 21 februarie mai este legată de cea mai însemnată acțiune a luptei anti-imperialiste, Conferința de la Calcutta a tineretului din țările Asiei de sud-est care s-a ținut în 1948. La propunerea delegaților care au reprezentat F.M.T.D. și U.I.S., s-a hotărât atunci ca ziua de 21 februarie să fie sărbătorită în lumea întreagă ca „Ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii”.

De atunci, an de an, la 21 februarie, în lumea întreagă tineretul își exprimă profunda sa solidaritate cu glorioasa luptă a tineretului din țările coloniale, luptă care este o parte integrantă din lupta mondială pentru pace, împotriva primejiei unui nou război. Tineretul lumii își exprimă astfel dorința fermă de a ajuta tineretul din țările coloniale să izbândească în lupta sa grea, dar plină de eroism, pentru libertate și independență națională.

În anul acesta, Ziua solidarității internaționale cu tineretul luptător din colonii se desfășoară în condițiile creșterii neîncetate a luptei de eliberare a popoarelor din colonii și a creșterii unității tineretului din lumea întreagă în lupta pentru pace, în condițiile în care forțele păcii au reușit să obțină de importanță istorică mondială. Forța opiniei publice mondiale ca și eforturile deosebite ale Uniunii Sovietice au făcut cu putință convocarea Conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe a celor patru puteri — U.R.S.S., S.U.A., Anglia și Franța. Dezbaterile Conferinței de la Berlin au arătat cu claritate dorința Uniunii Sovietice de a apăra pacea, prin soluționarea pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase, spre deosebire de puterile occidentale, care au făcut tot ce le-a stat în putință ca conferința de la Berlin să nu se încheie cu rezultatele pe care le așteptau popoarele.

Lupta popoarelor pentru pace, cunoaște o amploare mereu crescândă. O contribuție de seamă la această luptă o aduc popoarele din țările coloniale și dependente. Exemplul Uniunii Sovietice, primul stat din lume care a lichidat pentru totdeauna asuprirea națională, este un far care luminează drumul de luptă al popoarelor din colonii. Exemplul Chinei, care a pășit pe drumul democrației populare însușește de asemenea popoarele și tineretul din colonii în lupta pentru eliberarea națională. Realizările obținute de R. P. Chineză sunt urmărite cu viu interes de popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă.

Viața oamenilor muncii din China, până nu de mult o țară semi-colonială, contrastează puternic cu mizeria în care trăiesc popoarele țărilor coloniale. În secolul nostru, exploatarea coloniilor a luat forme de-a dreptul monstruoase. Popoarele coloniale trăiesc astăzi în condiții de sclavie, sunt supuse unei sângeroase exploatare. Lupta pentru piete de desfacere și surse de materii prime între trustrile din S.U.A., Anglia și Franța, a dus la intensificarea robiei colonialiste.

Ce poate fi mai grăitor decât faptul că, în timp ce în țările coloniale trăiește 70 la sută din populația lumii

capitaliste, ele participă numai cu 5 la sută la producția industrială a lumii capitaliste? Aceasta arată caracterul înăpoiat al economiei acestor țări, impus de imperialismul, care caută să mențină țăările coloniale și dependente ca țări furnizoare de materii prime necesare industriei țărilor care le stăpinesc. În coloniile și semicolonii asiatice, africane și sud-americane, populația ocupată în agricultură reprezintă 70—90 la sută din totalitatea populației. Cu toate acestea, suprafețele cultivate sunt extrem de reduse. De pildă, în Peru, Paraguay și Venezuela ele reprezintă abia 1 la sută. Din terenurile arabile din Filipine, 70 la sută sunt nefolosite.

Viața muncitorilor din țările coloniale și dependente este foarte grea. Muncitorii petroliști din Arabia Saudită primesc salarii de 5—15 ori mai mici decât salariile petroliștilor din S.U.A. În țările coloniale, capitaliștii, în goană după brațe de muncă ieftine, folosesc în mod intens munca copiilor. O treime din muncitorii din Ecuador sînt în vîrstă de aproximativ 12 ani.

Popoarele coloniale trăiesc o viață de mizerie și sînt ținute într-o cruntă înăpoiere culturală. În Sudan, 99,5 la sută din populație este analfabetă, în Irac 94 la sută, în Malaia 76 la sută, în India 87 la sută, în Bolivia 75 la sută, în Iran la 10.000 de locuitori revin abia 3 tineri care învață într-un institut de învățămînt superior. Situația sanitară este la fel de dezastruoasă. În Africa orientală franceză, nu sînt decît 15 spitale pentru o populație de 16 milioane de locuitori. Eoare de mirare că în această colonie franceză din fiecare 1.000 de copii mor 280?

Mizeria popoarelor coloniale este aducătoare de uriașe beneficii pentru trustrile capitaliste. Într-un singur an, monopolurile americane au avut în Maroc un profit net de 15.000.000 dolari.

Puterile imperialiste creează în țările coloniale și dependente, în scopuri agresive, baze militare cum sînt, de pildă, cele din Tunis, Algeria, Maroc, etc. Ele încearcă să folosească tineretul acestor țări drept carne de tun în scopul dezlănțuirii unui nou război mondial.

În lupta de eliberare națională, tineretul din țările coloniale, alături de popoarele lor, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, a dat multe jefre.

La 28 martie 1952, în Iran au căzut ucis bătălii mulți tineri. Astfel, au căzut eroici în luptă membrii Li-gii Tineretului Democrat Iranian: Hazer Sar Kisan și Sadatina, iar tânărul care a dat de nenumărate ori dovadă a spiritului său cuceritor în lupta împotriva dușmanilor poporului, Arslan Pourias, a fost grav rănit. În cursul demonstrațiilor din Iran, din iulie 1952, printre cei 300 patrioți împușcați au fost mulți tineri.

Dar, pot oare gloanțele să oprească lupta popoarelor și a tineretului din colonii? Fără îndoială că nu. În Okenya, de pildă, mii de oameni nevinovați au fost spânzurați, iar alții împușcați. Aceasta nu a putut însă stăvilii avântul mișcării de eliberare națională.

Despre voința lor de luptă ne-au vorbit tinerii din țările coloniale în zilele de neuit ale Congresului și Festivalului de la București.

În minunatele zile ale Festivalului s-a manifestat din plin puternica solidaritate a tineretului lumii. Aceasta s-a văzut din emoționantele întâlniri care au avut loc între tinerii din S.U.A. și Coreea, sau între tinerii francezi și vietnamezi.

F.M.T.D. și U.I.S. au sprijinit de la începutul activității lor lupta tineretului din colonii și țările dependente, organizînd diferite acțiuni în acest scop, ca, de pildă, conferințele internaționale din 1947, în Asia și America Latină. La 19 decembrie 1953, tot din inițiativa F.M.T.D., a fost sărbătorită „Ziua solidarității cu tineretul vietnamez”.

Ziua de 21 februarie, „Ziua solidarității cu tineretul din colonii” este sărbătorită cu multă dragoste și simpatie de către tinerii cinstiți din toate colțurile lumii. Cu acest prilej, ei organizează, sub semnul luptei pentru pace, diferite acțiuni de solidaritate cu tineretul din colonii.

Alături de tinerii din lumea întreagă, tineretul din patria noastră își exprimă profunda sa simpatie pentru lupta de eliberare națională a popoarelor coloniale și solidaritatea sa deplină cu tineretul luptător din colonii și țările dependente, și îi urează noi succese în lupta sa dreaptă pentru eliberarea de sub jugul colonial.

Prin regiunea noastră

Pregătiri pentru concursul echipelor artistice dela sate

Cum intri în căminul cultural din comuna Șeitin, raionul Arad, privești și este atrasă de frumoasa lozincă: „Nici o duminică fără șezătoare”. Într-adevăr, această lozincă este realizată de către cele trei echipe artistice care există în comună. În fiecare duminică, la căminul cultural se organizează programe culturale compuse din cor, piese de teatru și dans.

Pentru buna reușită a programelor, repetițiile cu echipele artistice se țin cu regularitate de două ori pe săptămînă.

Pe lângă bogatele programe culturale care se dau în fiecare duminică se țin și o serie de conferințe.

În ce privește corul mai sînt unele greutăți din cauză că se dau prea mare atenție celorlalte formațiuni, iar corul este lăsat pe planul doi.

Lipsurile existente în ce privește munca culturală în activitatea căminului cultural s-ar putea înlătura dacă organizația de bază P.M.R. din Șeitin ar îndruma mai mult munca acestuia

Gh. Crișan, coresp.

Munca culturală în comuna Buteni

În urma îndrumărilor date de organizația de bază, activitatea culturală în comuna Buteni, raionul Gura Honț, a fost intensificată în ultimul timp. Tineretul, precum și cetățenii mai vîrstnici participă cu însușire la viața culturală.

În prezent, în diferitele echipe artistice ale căminului cultural, sînt încadrați numeroși membri ai întovăririi agricole, uteniști, tineri muncitori individuali și intelectuali.

Cadrele didactice din comună dau un sprijin activ în instruirea echipelor artistice. La șezătoriile culturale din iarna aceasta au fost prezentate piesele de teatru: „Zestrea Ilenuței”, „Cartea lui Dumitru” și un dialog, iar corul a interpretat cîntece care oglindesc munca de construire a socialismului în patria noastră și cîntece populare.

Programele artistice au fost precedate de conferințe care au fost ascultate cu viu interes de cetățeni.

Pentru a participa cu echipa de cor la cel de al III-lea concurs pe țară al echipelor artistice de amatori, corul căminului și fanfara dau o deosebită atenție pregătirii repertoriului obligatoriu și îmbunătățirii repertoriului facultativ.

În etapa pe comune a concursului, echipele artistice din Buteni vor prezenta programe culturale în comunele și satele învecinate, ca: Paulian, Chișindia, Ciued, Bîrsa și altele.

Vasile Voian,
corresp.

Să punem în valoare rezervele interne ale întreprinderii

În urma apariției Hotărîrii plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, sarcini deosebite revin întreprinderilor producătoare de bunuri de larg consum, în vederea satisfacerii cerințelor mereu crescînde ale oamenilor muncii.

Un factor foarte important în realizarea acestor sarcini îl constituie mobilizarea rezervelor interne.

Redăm mai jos convorbirea avută cu tovarășul Moise Cernovitz, șeful serviciului de producție al întreprinderii I.P.R.O.F.I.L. „Gheorghe Dozsa” (fabrica de mobile), în legătură cu descoperirea și folosirea rezervelor interne din întreprinderea în care lucrează.

Întrebare: Ce propuneți pentru folosirea din plin a celor 480 minute?

Răspuns: În vederea folosirii din plin a celor 480 de minute, propun ca, înainte de începerea lucrului, șeful echipei să arate fiecărui muncitor care îi este munca pe acea zi, îngrijindu-se și de aprovizionarea cu materiale a locului de muncă.

Deasemenea propun să fie extinsă inițiativa stahanovistului Iacob Hertman, care constă în acela că un muncitor necalificat să deservească cite un atelier, ajutînd secției la transportul intern și la executarea fazelor de lucru care nu necesită calificarea. Prin aceasta productivitatea muncii va crește, deoarece muncitorii calificați nu vor fi nevoiți să mai piardă timpul care este alt de prețios, în munci necalificate.

Întrebare: Ce măsuri trebuie luate în vederea bunei deserviri și înținerii a utilajului?

Răspuns: În vederea bunei întrețineri a utilajului și a familiarizării omului cu mașina, mașinile trebuie date în primăria acelor care le deserve, crescînd prin aceasta spiritul de răspundere al muncitorilor față de întreținerea în bune condiții a mașinilor cu care lucrează. Totodată pentru întreținerea mașinilor și a mării timpului lor de întreținere, propun ca secția de întreținere să-și facă un plan de reparații și revizuire a mașinilor, astfel ca graficul de reparație să nu împiedice

desfășurarea producției, repararea făcîndu-se după felul urgenței.

Colectivul de conducere al întreprinderii trebuie să ia măsuri și să urgeneză construirea mașinii de burguit și a mașinii de șlefuit, care se confecționează din resurse locale.

Întrebare: Ce propuneți în vederea economisirii la maximum a materialelor?

Răspuns: Pentru a face o cit mai mare economie de materiale, propun stabilirea consumului specific la toate sortimentele și ținerea evidenței lor pe fiecare sortiment, pentru urmărirea reducerii prețului de cost și a stimularii muncitorilor în raport cu economiile făcute.

Întrebare: Ce măsuri trebuie luate în vederea folosirii și valorificării deșeurilor?

Răspuns: Cu toate că întreprinderea noastră nu are secția de valorificare a deșeurilor, eu propun o strictă manipulare și conservare a deșeurilor care pot fi folosite pentru confecționarea de articole de larg consum din lemn care se produc la celelalte întreprinderi și unde se simte nevoia de aceste deșeuri.

Întrebare: La ce vor duce toate acestea propuneri ale Dv.?

Răspuns: Prin înfăptuirea acestor propuneri, întreprinderea va realiza o scădere a prețului de cost încă din trimestrul I cu 2 la sută, față de plan, și va contribui la creșterea salariului mediu al muncitorilor cu aproximativ 10—15 la sută.

Activitatea cursurilor populare de limba rusă din raionul Lipova

Cu sprijinul comitetului raional A.R.L.U.S. în raionul Lipova se desfășoară o susținută activitate în pregătirea, organizarea și desfășurarea cursurilor populare de limba rusă.

Printre cursurile organizate de comitetul raional A.R.L.U.S. care au o activitate bogată, se numără cel din satul Julița unde frecvența este de 100 la sută. De asemenea, în comunele Săvișin, la școala vîlcoasă din Miniș, Lipova și altele, cursurile sînt bine organizate, frecvența fiind de 90—95 la sută.

Nu la fel se poate spune despre activitatea cursurilor populare de limba rusă din cadrul gospodăriei colective din Zăbrani, G.A.S. Zăbrani și G.A.C. Chelmac. De la deschide-

rea acestor cursuri, s-au ținut numai 2—3 lecții.

Comisia raională de limba rusă n-a depus un suficient efort pentru asigurarea bunei desfășurări a cursurilor.

Pentru remediarea grabnică a lipsurilor semnalate, este necesar ca a-lit conducerea întreprinderilor, cit și conducerea gospodăriilor agricole colective și de stat unde activitatea cursurilor de limba rusă a stagnat, să treacă neîntîrziat la reorganizarea lor. Comisia raională de limba rusă din Lipova trebuie să treacă la acțiuni concrete pentru îmbunătățirea activității cursurilor populare de limba rusă din întreg raionul Lipova.

Doina Popa, coresp.

Noutăți din Uniunea Sovietică

Construcția unui nou mare lac de acumulare în Uzbekistan

În valea riului Angren din Uzbekistan a început construcția unui mare lac de acumulare.

De cînd există riul Angren, el își revărsa apele în fluviul Sir-Daria, în timp ce întinsele terenuri ale văii nu erau irigate. Odată cu terminarea construcției lacului de acumulare, apele riului Angren vor fi folosite pentru irigarea a 20.000 ha. de terenuri cultivate cu bumbac și cu alte culturi. În afară de aceasta, va fi îmbunătățită aprovizionarea cu apă a unor terenuri în suprafața totală de 60.000 hectare.

Construcția barajului, care se va efectua pe albia acestui riul tumultuos fără canale de derivație, este extrem de complicată. Barajul se va construi după metoda umplerii prin sedimentare folosită de constructorii hidrocentralei „Timleaskaia” de pe Canalul navigabil Volga-Don.

Lacul de acumulare urmează să fie dat în exploatare în primăvara anului 1956.

Un agregat pentru tratamentul termic al sculelor

La uzina „Frezer” din Moscova a fost construită o nouă mașină de mare randament — un agregat pentru tratamentul termic al sculelor. Prin punerea în funcțiune a acestui agregat, care este o linie automată complexă, procesele tratamentului termic se desfășoară după o tehnologie cu totul nouă. Linia automată permite să se accelereze de zece ori ciclul de producție al tratamentului termic.

Agregatul este alcătuit dintr-o serie de cunoaie de încălzire și băi de răcire. În agregat scula este deplasată cu ajutorul unor dispozitive mecanice speciale. O singură linie de acest fel înlocuiește pînă la 50 de cupatoare de călire.

Creșterea producției de țesături în 1954

Anul acesta, întreprinderile textile din Uniunea Sovietică vor produce țesături de bumbac și de mătase în 2.800 de noi culori și desene. Sute de pictori dela fabricile textile lucrează în prezent la crearea desenelor pentru țesături.

La recenta consfătuire unională, care a avut loc la Moscova, consacrată problemelor aspectului artistic al țesăturilor, au luat parte pictori-coloriști, maeștri din secțiile de finisare ale unor fabrici textile, modelași, reprezentanți ai organizațiilor comerciale.

Victor Sportșev, locțiitorul ministrului industriei de măriuri de larg consum al U.R.S.S., a subliniat că în acest an în Uniunea Sovietică va spori considerabil producția de articole textile. Populația va primi 5.400.000.000 metri de țesături de bumbac și 485.000.000 metri de țesături de mătase.

Din activitatea ihtiologilor sovietici

În Uniunea Sovietică se fac experiențe pentru strămutarea peștilor valoroși dintr-un bazin de apă în altul, ceea ce are o importanță esențială pentru sporirea bogățiilor de pește.

Acum șase ani, din Marea Caspică au fost strămutați în Marea Aral aproximativ 28 de milioane boabe de ieră păstrugă. În prezent, pescarii pescuiesc în Marea Aral păstrugi de dimensiuni mari. Anul acesta, experiența va fi repetată și sunt temeiuri să se prevadă că Marea Aral va ajunge unul din principalii furnizori de acest pește prețios. Deasemenea, a dat bune rezultate strămutarea crapului din fluviul Amur (Extremul Orient) în lacurile Transbaicaliei și a coregonului din lacul Ladoga în bazinele Siberiei apusene.

S-a stabilit că majoritatea peștilor „migratori” se dezvoltă mai bine și mai repede în locurile noi decît în cele vechi. În anul 1954 vor fi lărgite lucrările pentru strămutarea peștilor.

Prima fabrică din lume care fabrică porțelan din agalmatolit

În Uzbekistan nu există colina necesară pentru producția de porțelan și deaceia s-a pus problema înlocuirii acestui material prin roca agalmatolit care se găsește în cantități imense în trecătoarea Aktasch din valea Circirsk. Experiențele au dat rezultate rodnice. Agalmatolitul măcinat, în combinație cu cuarț alb și cu praf roz de feldspat, devine o masă cenușie și elastică, care poate fi ușor modelată. După ardere se obține un produs alb.

În Uzbekistan s-a obținut astfel un porțelan excelent. A fost construită și dată în exploatare la Tașkent prima fabrică din lume care produce porțelan din agalmatolit.

Fruntași în lupta pentru economii

GHEORGHE BRUTTIO

fruntaș în producție, maeștru la secția Northrop a uzinei textile „30 Decembrie”. În luna ianuarie a.c. a obținut împreună cu grupa sa economii de 694 lei.

ANA FOLDENYI

stahanovist la fabrica „Tricolour Roșu” și depășește norma zilnic, în medie, cu 60 la sută. În cursul unei ianuarie a.c. a obținut o economie la materiile de 2 la sută.

LUDOVIC SZEMENYEI

responsabil de grupă, stahanovist la fabrica „Gheorghe Dozsa”. Împreună cu grupa condusă de dînsul, prin folosirea justă a materialelor, a economisit în cursul unei decembrie 1953 suma de 12.000 lei.

PACINACULTURALĂ

RUSALIN MUREȘEANU NU MĂ PLEC

Nu mă plec eu nimănui
Nu-mi închin grumazul
De la poala vântului
Nu-mi întorc grumazul.

De mi-o cere cineva
Să mă plec ure-odată,

Măi, tovarăși, inimă
Mi-o prefac grenată.

Țării doar, avântului
Mă închin în fața
Ca un plop, pământului
Dător de viață.

MAMEI

Inimă-și în piept lni bate;
Niciodată n-a tăcut.
Inimă mi-ai dat-o mamă
Mie primului născut.

Dacă inima mă doare
Mama, suferi, că-i a ta.
Știu că n-ai vrea niciodată
Să mi-o jure cineva

Vrea să cînte, poate nu-
Da! să fie mai de seamă,
Dar n-o schimb pe-a nimănui
Fiindcă tu mi-ai dat-o mamă.

Dăr cînd semenii mi-or cere
Inimă, să sting cu ea
Moartea hida și minciuna
Am s-o dau, măicuța mea,
Fie și pe toldeana.

POȘTAȘUL

Ce lucru de nimic spun unii
Să-mparți scrisori, să fii poștaş.
Dar cîte bucurii n-adeuce
Poștaşul, lumii din orași!

Tu ca pe-un prieten îl aștepti
Și-și pare rău de a trecut
Și nu-și întinde pe fereastră
Un plic cu scrisul cunoscut.

PE ȘOSEA...

Pe șosea stă zidăru
Iei, de jos ce mic se pare!
Dar cu rînd el înalță
Locul urlă în zare.

Pe șosea, o fată trece
Spre fabrică—la strung.
Cîtă dragoste e-ntrînsa
Mii de vorbe nu ajung.

Dimineața ingenunchie
Sub a soarelui privire...
Pe sub schele trece fată
Cu păr galben și subțire

Ea privește-n sus spre tînar
— Bate inima cu rost —
Iși zîmbesc de-altă vreme
Și mîcar nu se cunosc.

Iar zidăru li zîmbește
Fără plc de gînduri rele.
Știe el că fata trece
Dimineața pe sub schele...

Și-ntr-o zi a așteptat-o
Jos. Știa că va veni.
Fata a privit spre schele,
El alături li zîmbi...

Il vorbi, vorbi și fata.
Parcă se știau de cînd!
Unul altuia și simțiră
Focul inimii arzînd.

Multe nu și-ai spus atunci.
S-au privit mai mult, fierbinte.
— Da, cînd inima-și vorbește
Nu mai trebuie cuvinte!

Grăbiți nu-i, căci au în fața
Incă multe dimineți
Ca să-și fese împreună
Rostul tinereții lor vieți.

Dimineți răsar altele
Ghemul zilei să-l resfiră.
... Pe sub schele trece fată,
Cu păr galben și subțire...

Faptele demască

Muzica preferată a businessmanilor

La New York a apărut o placă de patfon, pe care reclama o prezintă drept „dar plăcut pentru foștii combatanți după armistițiu”. Placa se numește „Adevărată larmă de luptă din Coreea” și pe ea sînt înregistrate: înălțatul unei rafale de mitralieră, zăngănitul autentic al unui tan care merge în atac, mărșăluțul soldaților, explozia unui obuz de artilerie și suieratul bombelor.

Reclama minte: această „muzică” nu va face plăcere oamenilor care au trecut prin grozăviile războiului. Dar ea va fi pe placul numai al fabricanților de armament, care au strîns milioane de pe urma vîrșării de sînge din Coreea.

Aristofan sub foarfecele cenzurii
Cenzura americană a interzis pu-

nerea în scenă a unei serii de pasaje din comediiile lui Aristofan, care a trăit acum 2.400 de ani, sub motivul că în ele se propovăduiesc... Ideile comunismului. Sub foarfecele cenzurii a căzut, printre altele, cunoscuta comedie a acestui scriitor din Grecia antică: „Femeile în adunarea populară”.

Ziarul englez „Daily Mail”, relatînd acest lucru și amintind că circuli lui McCarthy au declarat drept „comunist” și pe Robin Hood, scrie: „Dacă veți auzi un ris homeric care zguduie bolțile cerului, să știți că sînt zeli care rîd în Olimp. Și chiar și Aristofan rîde de cea mai caraghioasă comedie care a apărut după el”.

(Din „Pentru pace trainică, pentru democrație populară”.)

Viitoarea premieră a Teatrului de stat din Arad

Reprezentarea în curînd a comediei „Ultima oră” a regretatului scriitor Mihail Sebastian aduce o varietate necesară care servește echilibrul repertoriului teatrului.

Realizată cu bogate mijloace scenice, piesa reflectă poziția realist-critică a autorului față de societatea burgheză de acum două decenii. Folosind arma satirei, autorul demască coaliția dintre capitaliști, guvernanti și presa aservită interesele acestora. Acțiunea piesei se desfășoară în redacția ziarului „Deșteptarea”, în biblioteca profesorului Alexandru Andronic dela domiciliul acestuia și în biroul industriei lui Bucșan.

Gazeta „Deșteptarea” este o publicație cu un tiraj redus și fără priză în opinia publică. Intr-unul din numerele ziarului apare, datorită unei erori de paginare, un articol despre Alexandru cel Mare scris de profesorul Alexandru Andronic, articol destinat unei reviste istorice de specialitate. Mai multe denumiri din cuprinsul articolului apar cu grave greșeli de tipar. Denumirile astfel amputate coincid întîmplător cu unele „dosare” de afaceri murdare ale capitaliștilor Bucșan. Acesta, crezînd că este vorba de un șantaj și temîndu-se de conse-

cințele articolului care ar fi începutul unei campanii de presă îndreptată împotriva lui, întreprinde o serie de acțiuni de apărare.

Bucșan, directorul ziarului caută să profite de pe urma situației create crezînd că va putea stoarce bani în schimbul tăcerii. Profesorul Andronic, care nu-și dă seama de adevărata stare a lucrurilor, fiind în același timp cîștit și de bună credință, refuză oferta lui Bucșan, fapt care-l determină pe acesta să-l pregătească scoaterea din învățămînt. Intervenția întîmplătoare a studentei Magda Minu, dirijată de intrigă pîșel către noi direcții, salvîndu-l pe Andronic dintr-o situație precară.

În fața spectatorului se perindă o întreagă galerie de figuri tipice. Industrieașul Grigore Bucșan, exponentul unui afacerist veros, I. D. Borcea, directorul ziarului, un santagist de aceeași clasă, ministrul Brănescu, care se dovedește a fi o marionetă a lui Bucșan, sînt oameni care provoacă antipatia, iar mai tîrziu una spectatorului. Caracterul lor contrastează puternic cu fondul cîștit al profesorului Alexandru Andronic și al studentei Magda Minu.

Învăluindu-l pe acestia în mîntia

humorului, autorul îl vizează în primul rînd pe profesorul Andronic pentru izolarea lui în turnul de filde, trăsătură caracteristică a unor oameni de știință din trecut, rupți de popor.

În pregătirea spectacolului, alături de actorii Bebe Banu (Bucșan), Mișu Vladimir (Borcea), Vasile Varganici (Andronic), Ștefania Goroneanu și Silvia Tăncu (Magda Minu), Romeo Lăzărescu (Brănescu).

Distribuția o completează N. Antoniu, Teică Aristide, Zaharia Volbea, N. Mihulea, Nic. Ene, Aurel Decu, Mimi Crețulescu, Petronela Popescu și P. Pinilile. Decorurile sînt semnate de pictorul scenograf Fr. Toth.

Prin aducerea tov. Moni Ghelerter, artist emerit al R.P.R., pentru punerea în scenă a piesei „Ultima oră”, conducerea teatrului a urmărit punerea în valoare a posibilităților colectivului actoricesc prin împărtășirea experienței și măiestriei regisorului.

CE SĂ CITIM

P. Avtomonov: „FARA HATURI”
(Editura „Cartea Rusă”)

Acțiunea cărții lui P. Avtomonov se petrece într-un sat din Galiția după instaurarea Puterii Sovietice în Ucraina Subcarpată, în anii imediați următori Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Tema lucrării o constituie ascuțirea luptei de clasă la sate în perioada colectivizării agriculturii.

Autorul analizează și prezintă cu multă putere de pătrundere, variate aspecte ale luptei neîntrerupte și îndrîjite a țărănimii muncitoare din satul Zertovca, în frunte cu comunistii, împotriva chiburilor și a ticăloaselor lor unelte, munca lor neobosită pentru înfăptuirea și apoi înăltirea colhozului lor, pentru viața cea nouă pe drumul căreia au pornit.

Cu putere se desprind din acțiunea cărții figurile luminoase ale comunistului Petro Dobrus și ale comunistilor Stepan Belocurii și Olexa Clepaci. Prin spiritul lor organizatoric, prin vigilența de care dau dovadă în demascarea dușmanilor poporului, prin înalta lor ținută morală, ei sînt demni de dragostea pe care le-o poartă tovarășii lor, pentru care ei constituie un admirabil exemplu.

Chipurile hidoase ale chiburilor, uneltind împotriva Puterii Sovietice, mergînd pînă la asasinat, sînt arătate de autor în toată înfățișarea lor respingătoare, stîrnind ura și mînia cititorului.

Moartea vrednicului comsomolistei Olexa Clepaci, ucis de chiburi, gestul minunat al colhoznicilor care s’cu acest prilej își manifestă hotărîrea lor dirză de a lupta pentru înăltirea Puterii Sovietice în Ucraina, trimițînd înă un car de grîu peste planul statului, prilejuiesc autorului pagini de valoroasă creație literară, care fac din „Fără haturi” o carte ce se citește cu interes, cu emoție.

Zugrăvind fapte și situații veridice, înfățișînd oameni ale căror caractere se reliefează cu putere, Avtomonov ne dă în „Fără haturi” un tablou viu al luptei pentru transformarea socială a agriculturii în Ucraina subcarpată.

Plină de optimism, de încredere în izbînda, cartea lui Avtomonov este în același timp un puternic îndemîn la vigilență, la combativitatea revoluționară.

Marcel Breslașu: CANTEC DE LEAGĂN AL DONCAI
(Editura Tineretului)

Poemul „Cîntec de leagăn al Doncail” zugrăvește cîteva momente semnificative din viața eroinei uteciste Donca Simo.

Crescută și educată de partid, în momente grele pentru mișcarea muncitorească, Donca pășeste pe calea luptei revoluționare. Mama ei încearcă, dar nu poate s-o rețină lîngă copilul care simțea din ce în ce mai mult dorul de mamă.

Partidul îi încredințează sarcina de a tipări manifeste care să cheme, să ridice la luptă întreaga clasă muncitoare și ea se achită cu cînte de această sarcină.

Prinsă de zbiri poliției, Donca îndură cu tărie schingiurile ce i se aplică, fără să-și trădeze tovarășii de luptă. Astfel, credincioasă partidului, Donca moare cu convingerea în izbînda cauzei pentru care a luptat: fărîngerea unei vieți luminoase pentru cei ce muncesc.

Poemul lui M. Breslașu este plin de lirism, emoționează și va servi educării tineretului nostru, căruia îi va da o pildă de abnegație și eroism.

Pe marginea „micului dicționar ortografic”

Prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. din 16 septembrie 1953 s-a aprobat noile norme ortografice îmbunătățite ale limbii române.

Noile norme ortografice vor intra în vigoare la data de 1 aprilie 1954 pentru toate instituțiile de stat, cu excepția învățămîntului elementar și mediu unde vor deveni obligatorii cu începerea anului școlar 1955—1956.

În acest sens, conform Hotărîrii, începînd cu data de 1 aprilie 1954 manuscrisele pentru orice fel de lucrări ce se vor tipări, multiplica, litografia, etc. vor fi prezentate în noua formă ortografică.

Îmbunătățirea ortografiei limbii române a fost impusă de numeroasele imprecizuni, contradicții și fluctuații ale vechii ortografii.

Cu toate că au avut la îndemînă exemplul ortografiei ruse, realizate de tînașă putere sovietică cîrînd după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, lingviștii din țara noastră și Iosta Academie Romînă nu au elaborat, imediat după eliberarea Romîniei, un proiect de îmbunătățire a ortografiei — așa cum s-a făcut de pildă în R.P. Bulgaria.

Datorită acestei deficiențe s-a pierdut un bun prilej de a se realiza reforma ortografiei înainte de a fi începutul revoluția culturală în țara noastră. În felul acesta operele clasicele marxismului precum și minunatele traduceri din literatura rusă și sovietică, n-ar fi prezentat altfelă lipsuri în ceea ce privește ortografia.

Una din sarcinile Academiei Republicii Populare Romîne, înființată în anul 1948, a fost cea a elaborării unei reforme a ortografiei.

Proiectul de reformă întocmit de secția de știința limbii, literatură și arte a Academiei R.P.R. deși conținea unele propuneri binevenite, totuși păstra încă multe din inconsecvențele vechii ortografii: lucrarea lui I. V. Stalin, „Marxismul și problemele lingvisticii”, a adus din nou la ordinea zilei problema reformei ortografiei.

Abia acum s-a recunoscut marea importanță a limbii naționale unice, comună întregului popor.

Pentru ca limba unică a întregii națiuni să-și poată îndeplini în mod eficient funcția ei de mijloc de comunicare între oameni, de instrument de luptă și de dezvoltare a societății, ea trebuie să aibă norme bine fixate și unice pentru toți cei care o vorbesc.

Ținînd cont de genialele învățături ale lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii”, secția de știința limbii, literatură și arte a Academiei R.P.R. a elaborat un proiect de reformă a ortografiei care a fost supus discuției largi a maselor în revista „Contemporanul”.

Îmbunătățirile care s-au adus pornesc de la principiul că limba scrisă trebuie să redea cît mai fidel limba vorbită.

Cele mai vechi documente scrise — din secolul al XVI-lea și chiar mai înainte, arată străduința cărturarilor noștri de a fi redat rostirea romînească cu ajutorul literelor cirilice. În secolele următoare scrierea cirilică se modifică, adaptîndu-se cît mai bine rostirii romînești. Astfel, vechiul alfabet cirilic care cuprîndea peste 43 de litere, a fost redus la 33 de litere în gramatica lui Ionăchiță Văcărescu, iar mai tîrziu la 27 în gramatica lui Elia de Rădulescu.

Trecerea de la literele cirilice la cele latine nu s-a făcut brusc, ci treptat. Abia în 1860 s-a adoptat în mod oficial alfabetul latin în principalele romîne. Încă din primele momente ale introducerii alfabetului latin, începe lupta dintre curentul progresist, fonetic și cel retrograd, etimologist, care va atinge apogeul în epoca monstroasei coaliții.

Principiul etimologist, susținut cu atîtă fanaticism de reprezentanții școlii latiniste, era în contradicție cu practica vorbirii curente. Etimologismul în ortografie a fost concepută de clasa exploatare, care sub steagul celui mai mîrșav cosmopolitism, căutau să se îndepărteze cît mai mult de popor prin forma complicată a unei scrieri dirijată după șabloanele limbii latine sau ale celei franceze. Astfel, cuvinte ca: fîltîna, mîlnă, rîu, adînc, vînt, zece, țară — trebuiau scrise: fontana, mana, riu, aduncu, ventu, diece, tierra.

Tocmai din această cauză, scrierile lui August Treboniu Laurian, Timotei Cipariu sau alți latinști de la mijlocul secolului al XIX-lea sînt alte de inaccesibile azi.

Prin denaturările pe care le-a adus, principiul etimologist a însemnat o adevărată frînă în dezvoltarea culturii noastre. Tot de dragul rațiunii pur etimologice au fost menținute pînă la reforma actuală două semne deosebite, a și i pentru același sunet. Așa, de pildă, se scria romîn, pâine, mîne, cănta, ca să se asemene mai mult cu romanus, panis, mane, cantare.

În reformele din 1904 și 1932 fosta Academie a fost nevoită să cedeze treptat pozițiile etimologice în favoarea principiului fonetic, datorită felului de a scrie al marilor noștri scriitori legați de popor, ca: N. Bălcescu, Al. Russo, M. Eminescu, I. Creangă, I. L. Caragiale, Coșbuc, Sadoveanu, iar pe de altă parte, datorită luptei pe care au dus-o lingviștii progresiști din trecut.

Un mare defect al vechii ortografii îl constituiau numeroasele inconsecvențe și confuzii. Astfel, pentru categorii asemănătoare de cuvinte se recomandau forme diferite de scriere: gresală, dar îndrăzneală, groznic și obraznic dar glesnă și cîsmă, gheată dar ghlără, etc. Toate aceste fluctuații îngreunau însușirea vechii ortografii.

În lucrarea sa „Marxismul și problemele lingvisticii” I. V. Stalin a arătat că un dialect local poate constitui baza unei limbi naționale.

Noua reformă a ortografiei limbii romîne are ca bază de orientare rostirea obișnuită din Muntenia și sudul Ardealului, unde se vorbește graiul care constituie baza limbii noastre romîne, naționale. Principiile care au stat la baza elaborării noii reforme ortografice, respectă deprinderile grafice înrădăcinate în scrierea noastră, nedînd naștere la îndoieli. Schimbările introduse fac ortografia noastră mai simplă, mai unitară, mai accesibilă maselor largi.

Ortografia romînă are la bază principiul fonetic redînd pe cît posibil pronunțarea.

Pentru a nu mări prea mult numărul semnelor grafice, principiul fonetic este asociat cu cel silabic și cu cel morfologic. Vom arăta mai jos

cîteva din normele ortografice îmbunătățite, menite să dea scrierii limbii romîne mai multă simplitate și precizie:

1. Se suprimă litera ă, înlocuindu-se peste tot cu i (mîlnă, miine, cînd, gînd, romîn, Romînia).

2. Pentru a marca rostirea împreună a două sau mai multe cuvinte, vechia ortografie folosea alit apostrof cît și linioara. Astfel, se scria m’am născut, n’am găsit, dar l-a gonit, l-a dat, etc. Actualele norme ortografice prevăd înlocuirea apostrofului cu linioara (s-a dus, m-a văzut, v-a scris, dusu-s-a, într-o zi, etc.).

3. De asemenea, a fost suprimat u final din cuvinte ca: ochiu, unghiu, biciu, cuiu. Întrucît în rostirea literară el a dispărut de mult, se va scrie numai: ochi, unghi, bici, cui, etc.

4. Diftongul ie la început de cuvînt și după vocală, se va scrie ie (ied, iepure, ieșire, femeie, cheie, baie), făcînd excepție formele pronumelui personal ca eu, ei, etc., sau formele auxiliarului a fi, ca: ești, este, e, eram, erați..., etc.

În cuvintele în care nu se rostesc ie, ci e, se va scrie e (creez, idee, alec, epopee, poet, etc.).

5. O complicație inutilă a vechii ortografii era scrierea formelor cassă, massă, rassă, prin care se imitau ortografii străine. În urma noii reforme ortografice, consoanele duble din aceste cuvinte se suprimă, urmînd ca ele să fie scrise așa cum se rostesc: casă, masă, rasă, etc.

6. Aceași complicație inutilă o prezenta scrierea ca majuscule a numelor de popoare cînd erau adjective sau a numelor de zile, luni și de puncte cardinale. Se va scrie deci: romîn, ruși (și ca substantive și ca adjective), luni, marți, ianuarie, februarie, nord, sud, etc.

7. Noua reformă ortografică recomandă forma sint (nu sunt) întrucît verbul a li apare odată cu punerea bazelor limbii literare, sub formele: eu sint, noi sintem, voi stați, ei sint, etc. Formele cu u introduse de școala latinistă n-au nici o justificare.

„Micul dicționar ortografic” cuprinde și un capitol dezvoltat asupra punctuației cu reguli care sînt construite după practica celor mai mari scriitori ai noștri. De asemenea, el dă indicații clare referitoare la scrierea concretă a numelor proprii și a cuvintelor din limba rusă.

Indexul alfabetic cuprinzînd aproape 10.000 de cuvinte și forme gramaticale, a căror scriere prezintă greutăți, este de un neprețuit ajutor maselor largi ale poporului pentru eliminarea impreciziunilor și fluctuațiilor care existau pînă acum în scrierea limbii romîne.

„Micul dicționar ortografic”, expunînd noile norme ortografice nu însemnează rezolvarea definitivă a tuturor problemelor ridicate de scrierea limbii noastre. Dicționarul în primul rînd nu este ortoepic, iar în altă ordine de idei, multe probleme ale terminologiei tehnice nici n-au fost semnalate.

Realizarea pe bază științifică de către Academia R.P.R. a noilor norme ortografice îmbunătățite, constituie un pas înainte spre dezvoltarea limbii și culturii noastre pusă în slujba poporului muncitor.

Gh. M. Ciobanu

Actualități culturale din U. R. S. S.

La Institutul de lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S.

La Institutul de lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. s-a terminat prima parte a gramaticii științifice a limbii ungare. În această gramatică se acordă o atenție deosebită problemelor morfologice. Lucrarea a fost întocmită de Klara Maitinskaia, doctor în științe filologice. A doua parte a cărții va fi consacrată formării cuvintelor în limba ungară.

Cercetarea Klarei Maitinskaia este una din numeroasele lucrări de care se ocupă specialiștii sovietici în domeniul limbilor ungiro-fine.

Recent a ieșit de sub tipar cartea profesorului Pavel Ariste, în care sînt examinate amănunțit problemele fonetice ale limbii estone. O serie de

cercetări sînt consacrate limbii poporului komi, care înainte de Revoluție nu-și avea scriere proprie. Între acestea trebuie menționată lucrarea prof. Vasili Litkin, în care sînt studiate problemele legale de istoria dezvoltării limbii komi. S-a pregătit pentru tipar o gramatică științifică a acestei limbi, întocmită de colaboratori ai filialei din R.A.S.S. Komi a Academiei de Științe a U.R.S.S. La filiala din R.S.S. Carelo-Fină a Academiei de Științe a U.R.S.S. se întorc mește o gramatică științifică a limbii finice.

Prima operă muzicală sovietică în limba lituaniană

Pē scena Teatrului de Stat de Operă și Balet din Vilnius a fost prezentată în premieră prima operă sovietică în limba lituaniană „Marite”. Noua creație muzicală a fost întîmplată de spectatori cu un deosebit interes.

Portretul luminos al partizantului comsomoliste Marite Melnikaitė, Errou al Uniunii Sovietice, oferă motive de inspirație maiștrilor artei din Lituania Sovietică. Pe Marite, care a murit eroic în luptele împotriva cōtropitorilor germano-fasciști, poporul lituanian o cîntă în cîntecul lui, poezii o preamărește în versurile lor, pictorii și compozitorii îi închină operele lor. În prezent, portretul fiicei eroice a poporului lituanian și-a găsit înfrunghirea artistică în opera „Marite”.

SFATURI AGRICOLE

IAROVIZAREA CARTOFILOR

Problema cultivării cartofilor are o importanță deosebită. Cartoful fiind întrebuințat pe scară largă la alimentația populației și industria alimentară îl putem clasifica în primul loc după griu.

Regiunea Arad este o regiune mai mult de șes, cu o climă uscată și călduri foarte mari în lunile iulie—august care, în lipsa ploilor, încălzesc pământul peste măsură, făcându-l insuportabil pentru cartofi care — pe timp calduros — îmbătrânesc și pierd calitățile lor nutritive. Regiunea Arad este clasificată pe țară ca regiune mediocară producătoare de cartofi.

În anul 1933 (în urmă cu 20 ani), academiștii T. D. Lisenco a găsit cauzele degenerării cartofului și posibilitățile de înlăturare prin plantarea de vară a cartofului, metodă aplicată și-n regiunea noastră în anul 1953 cu rezultate foarte frumoase.

În urma cercetărilor științifice făcute de către Institutul de Cercetări Agronomice și în urma rezultatelor obținute pe teren, Ministerul Agriculturii, la constatarea legumicolă pe țară care a avut loc la 8 și 9 ianuarie a. c. a trasat sarcina ca în toate unitățile socialiste ale agriculturii din regiunile de șes, în acest an să nu se însemînză decât cartofi iarovizați pentru recolta timpurie și cartofi prin plantarea de vară.

Pentru producerea cartofilor mai devreme în primăvară și vară, din soiuri timpurii și vârtice, tehnica avansată pune la îndemina legumiculturii, noi metode care constau în iarovizarea și forțarea cartofilor.

Aplicind metoda academiștilor Lisenco de iarovizare a cartofilor prin expunerea lor la lumină timp de 25—50 zile înainte de plantare, se obțin producții mai timpurii cu 2—3 săptămîni (14—20 zile) decât prin folosirea cartofilor neiarovizați.

Pentru iarovizare și forțare se folosesc cartofii timpurii și vârtici din următoarele soiuri:

Roz timpuriu, Frühlote, Viola, galben timpuriu, Gälbaba și Săpunari.

Iarovizarea cartofilor se face în încăperi încălzite pentru plantările ce se fac în culturile forțate și extra timpurii și în șanțuri sau pe pământ pentru culturi semitimpurii de vară.

Iarovizarea în camere se face începînd din luna februarie—pînă la 15—20 martie, cînd cartofii se scot și se plantează la teren.

Iarovizarea în camere se face în mai multe feluri:

Pe polițe sau rafturi construite din scinduri, lațuri sau nulele cu distanțe între polițe de 60 cm. și late de 60—100 cm.

Cartofii cei mai mari se așază pe 2 rânduri, iar cei mai mici pe 3 rânduri.

În lădițe, făcute din șipci de 1—1,5 cm. grosime, lungi de 60 cm., late de 50 cm., adînci de 12 cm. și înalte de 30 cm., care se așază în stive.

Pe podea, cartofii se așază pe 2—3 rânduri în benzi de 1—1,20 cm. între benzi lăsîndu-se poteci de 60 cm.

Cantitatea de cartofi destinată pentru iarovizare se alege și se tratează cu formalină prin scufundare, într-un butoi cu capacitatea de 100 litri, în care se toarnă 80 litri apă și se pune 1 litru formalină. Scufundarea se face cu coșuri, lă-

dițe sau saci timp de 5 zile, după care cartofii se întind pe polițe sau podea pentru zvîntare timp de 24 ore.

Cartofii se așază apoi pentru încălzire pe rafturi, în lăzi sau pe podea cum s-a arătat mai sus, în camere, unde se țin 10 zile la întineric cu geamurile închise și întunecate, menținînd temperatura interioară de 15 grade, în care timp cartofii dau colți lungi de 1—3 cm.

După aceste 10 zile și pînă la plantare, cartofii se expun la lumină. Temperatura camerei să fie de 15—18 grade ziua, iar noaptea de 8—10 grade, aerisîndu-se permanent camera. Din 7 în 7 zile cartofii se întorc: cei deasupra se pun dedesubt, iar cei de jos vin deasupra, cu care ocazie se înlătură bulbi necorespunzători.

Iarovizarea durează 40—50 zile. Cartofii astfel iarovizați în camere se folosesc pentru plantările forțate, extra-timpurii.

Pentru culturile semi-timpurii, care se plantează în teren pe la 1—15 Aprilie, se face iarovizarea afară, în șanțuri sau la suprafața pămîntului. După 1 Martie se sapă șanțuri, la adîncimea clădirilor, spre soare, de 1,5 m. lățime și 30 cm. adîncime. Cu pămîntul scos se înalță marginea cu încă 20 cm., apoi se așază în șanț bălegar cald în strat de 20 cm., peste care se pune 10 cm. pămînt. Peste pămînt se așază un strat de 5 cm. paie, peste care se așază tuberculii pe 3 rânduri. Stratul se acoperă cu rogojină în zilele cu peste 5 grade, iar noaptea sau pe frig se acoperă cu rogojină sau un strat de 5—8 cm. paie.

Plantarea în cîmp a cartofului iarovizat.

Terenul destinat plantării cartofului se grăpează primăvara de timpuriu. În cazul cînd nu s-a îngrășat terenul din toamnă se duce pe cîmp mîrniță 8—10.000 kg. per ha. și 5—600 kgr. cenușă, care se amestecă cu 2 zile înainte de plantare. În regiunile de șes, plantarea trebuie făcută cît mai timpuriu, odată cu orzul, între 10 martie și 1 aprilie îndată ce căldura în sol la 10 cm. atinge 5—6 grade, pentru a folosi cît mai bine rezerva de apă din pămînt.

Plantarea se poate face cu sapă, cazmaua sau sub brazda plugului.

Cînd plantarea cartofului se face pe brazdă în urma plugului, parcela se împarte în 2 părți și pe linia jalonată se trage prima brazdă la adîncime de 15—18 cm. Cartofii iarovizați se stropesc cu apă și se așază pe coama brazdei la cea. 5 cm. mai sus de fundul arăturii și la distanță de 30 cm., punîndu-se tot la a 3-a brazdă, la plugul tras de animale și la a 2-a brazdă după tractor. Pe fundul brazdei, în dreptul cartofului, se pune ½ kgr. mîrniță amestecată cu cenușe, care ajută foarte mult la îmbunătățirea calității și sporirea producției.

În felul acesta se pot obține două recolte de cartofi pe an.

Recoltarea cartofilor timpurii trebuie făcută în luna Iulie, nîc mai de vreme și nici mai tîrziu, întrucît ar fi în detrimentul producției și calității cartofului.

Plantarea de vară a cartofilor.

În regiunile de șes se obțin producții bune de cartofi numai dela soiurile timpurii, atunci cînd sîmînța e adusă în fiecare an din regiunile de munte.

Cartoful plantat vara, scapă de influența căldurilor mari din Iulie

—august, avînd asigurată în perioada legatului o temperatură corespunzătoare cerințelor sale. Zilele răcoase și nopțile lungi cu rouă, din lunile septembrie—octombrie, ajută și favorizează creșterea și dezvoltarea tuberculelor de cartofi.

Acele gospodării colective din regiunea noastră, care au aplicat regulile agrotehnice cu privire la iarovizare, pregătirea terenului și întreținerea culturilor, au obținut producții între 12—16.000 kgr. la ha., astfel:

Printre acestea se numără: G.A.C. Aluniș, Semic, Tomnatec, Aradul Nou, Gai-Bujac.

Alegerea și pregătirea terenului.

Cele mai bune terenuri pentru cultura cartofului sunt terenurile ușoare de luncă, nisipoase sau argilo-nisipoase.

Cartoful nu se plantează după cartofi, tutun, roșii, ardei, vinete, deoarece extrag aceleași substanțe nutritive și au boli comune.

Pregătirea pămîntului începe odată cu desmîrșitul, arătura adîncă de toamnă și îngrășarea cu bălegar (20 tone la ha. băgat sub brazdă). Primăvara se grăpează în lung și în lat, iar după apariția buruienilor se ară la 15—18 cm. cu plug fără cornană. Apoi se întrecine curat de buruieni, prin grăpări și cultivații succesive.

Odată cu darea bălegarului este bine să se dea și 200—1000 kgr. cenușă la ha.

Din experiențele făcute în U.R.S.S. precum și în țara la noi, s-a constatat că la fiecare sută de kilogram de cenușă folosită în cultura cartofilor s-au obținut sporuri de recoltă care variază între 500—800 kgr. la hectar. Cenușa trebuie strînsă și păstrată în magazii uscate.

Ca îngrășăminte chimice se mai folosesc azotatul de amoniu 150 kgr. per ha., dat primăvara și superfosfat 300 kgr. per ha., care se dă de obicei toamna odată cu bălegarul.

Cartofii destinați pentru sîmînță se sortează pe calități după culoarea coajei și pe mărime, numai cei sănătoși.

Se dă cantitatea de 2.000 kgr. sîmînță la ha.

Plantarea de vară a cartofilor se face între 25 iunie și 10 Iulie.

Tuberculii mari nu se taie, cum se poate face primăvara.

Plantarea se face cu sapă sau cazmaua la adîncimea de 15 cm. la 30/60 cm.

Înainte de plantare, pămîntul se tăvăluște și se marchează locul cuib.

După marcarea, cartofii se udă cu apă, se amestecă cu griș și se transportă pe teren pentru plantare.

Îndată după plantare, terenul se grăpează; la fel după fiecare ploaie și cînd răsăr primele plante. Pe urmă se prășește ori de cîte ori apar buruienile, fără a se mușuroi culturile neirigate, iar cele irigate se mușuroiesc după prașila a 2-a.

Prășitul între-rînduri se poate face cu prășitoarea cu un cal și în nici un caz cu rașia.

Înginerii și tehnicienii agronomi, care au sarcina organizării și îndrumării culturii cartofului, printr-o muncă permanentă de îndrumare tehnică în cadrul unităților socialiste de producție, precum și în rîndul producătorilor individuali, vor contribui la extinderea aplicării acestor metode noi în masa țărănimii muncitoare, contribuind la ridicarea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Cronica evenimentelor internaționale

Problema austriacă la conferința dela Berlin

La 12 februarie, miniștrii afacerilor externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței, întruniți la Berlin, au trecut la discutarea celui de al treilea punct de pe ordinea de zi: „Despre tratatul de stat cu Austria”. La discutarea problemei austriece a luat parte și o delegație a guvernului austriac, condusă de L. Figl.

Problema austriacă a mai constituit obiectul multor tratative diplomatice. Dar rezolvarea ei a fost tărgănată ani de-a rîndul. În linii generale, în cursul acestor tratative s-a ajuns de acord asupra proiectului de stat cu Austria, exceptînd doar cîteva articole. Faptul că pînă acum nu s-a reușit să se rezolve problema austriacă se datorează numai reprezentanților S.U.A., Angliei și Franței. În ultimii ani ei au prezentat, spre surprinderea Uniunii Sovietice, așa zisul „tratată prescurtat”, întocmit fără participarea Uniunii Sovietice.

„Tratatul prescurtat” nu poate fi considerat ca un instrument de rezolvare echitabilă a problemei austriece. El nu apără Austria de o nouă anexiune la Germania și nici nu asigură existența unui regim democratic. De asemenea, necolectele drepturile Uniunii Sovietice în Austria, recunoscute prin acordurile de la Potsdam.

Militariștii de la Bonn au manifestat de la un timp încoace vădite intenții de a crea un nou Anschluss cu participarea Austriei. Sînt semnificative declarațiile în acest sens ale reprezentanților autorităților vest-germane. Adenauer, de pildă, a declarat, referindu-se la scindarea Germaniei că: „Avem mijloace reale de a compensa aceasta printr-o apropiere economică, politică și militară de Austria. S.U.A. ne vor ajuta în această privință”. La formarea Anschluss-ului militar cu Austria se intenționează să se înceapă, ca în timpul lui Hitler, cu un Anschluss economic. Stăpînind economicele Austria, magnații Ruhr-ului vor putea să-i dea politici interne și externe orientarea pe care ei o vor: pregătirea agresiunilor armate. În acest scop, în Germania occidentală se urmărește lansarea uzatei teorii a „adeptilor unei Germanii mari”.

Ceea ce este mai periculos, este faptul că în rîndurile unor reprezentanți ai cercurilor guvernante din Austria, planurile vest-germane se bucură de simpatie și sprijin.

Pornind de la analiza justă a situației internaționale creată în ultimul timp, delegația sovietică la conferința de la Berlin a prezentat propuneri creatoare pentru a se putea semna grabnic tratatul de stat cu Austria. Conform propunerilor sovietice, Austria este restabilă ca stat suveran, independent și democratic în adîncul înțeles al cuvîntului; ocupația și orice control din partea puterilor străine încetează; trupele care rămîn temporar în Austria, nu vor îndeplini rolul de trupe de ocupație și nu se vor amesteca în treburile interne ale statului. În vederea preîntîmpinării atragerii Austriei într-o grupare militară, delegația sovietică a propus ca în tratatul de stat cu Austria, să se introducă un punct în baza căruia Austria se obligă să nu intre în nici o coaliție sau alianță militară, îndreptată împotriva oricărei puteri care a participat cu forțele sale armate la războiul împotriva Germaniei și la eliberarea Austriei. Austria se obligă de asemenea să nu admită crearea de baze militare străine pe teritoriul ei și totodată să nu admită folosirea unor instructori și specialiști militari străini în Austria.

Contrar delegației sovietice care a făcut propuneri precise și acceptabile în problema austriacă, delegațiile S.U.A., Angliei și Franței s-au eschivat de la analiza noilor condiții internaționale și a cauzelor care le-au dat naștere, refuzînd să (înă seama de ele în cursul discuțiilor. Dulles de pildă, a trecut sub tăcere faptul îndobșle cunoscut că guvernul S.U.A., Angliei și Franței sînt acele care au tergiversat luarea de hotărîri precise în privința articolelor asupra cărora nu s-a căzut de acord prezentînd faimosul lor „tratată prescurtat”. Dulles, ca și Bidault și Eden, s-au opus și de data aceasta propunerilor sovietice, declarîndu-le „inacceptabile”. Ei au respins printre altele prevederea ca Austria să nu intre în vreo coaliție militară, de mascîndu-se astfel că sînt împotriva creării unei Austriei iubitoare de pace. Pentru a-și susține punctul lor de

vedere, Dulles Bidault și Eden n-au putut aduce argumente convingătoare, menținîndu-se la afirmații neconcrete, fără greutate. Ca și cu alte ocazii, au început și de data aceasta să se adopte hotărîri trunchiate, incomplete. În ședința din 16 februarie, Dulles a cerut celor trei miniștri să adopte acele puncte ale pactului asupra cărora s-a căzut de acord înainte de conferință. Bîncîntele, această propunere n-a putut fi acceptată de către delegația sovietică.

Nici delegația austriacă n-a manifestat un interes serios de a se ajunge la un acord. În ședințele miniștrilor de externe, L. Figl s-a limitat să declare că propunerile sovietice produc guvernului austriac o „profundă dezamăgire”. El însă n-a dezvoltat această idee, n-a concretizat-o și n-a susținut-o prin argumente convingătoare. L. Figl s-a oprit mai mult doar asupra punctului care se referă la retragerea trupelor din Austria, declarîndu-l inacceptabil și susținînd prin vorbe că guvernul austriac nu va accepta crearea de baze militare străine pe teritoriul țării. După cum a arătat însă V. M. Molotov, asemenea chestiuni nu se rezolvă numai în funcție de ceea ce vrea guvernul Austriei.

Delegația sovietică a mai adus o serie de amendamente propunerilor sale inițiale. Propunerile sovietice au fost însă respinse și în forma nouă.

Discutarea problemei austriece a continuat în ziua de 18 februarie. În această zi, delegația S.U.A. și-a retras toate concesțiile făcute pînă atunci, arătînd în felul acesta că n-are de gînd să semneze tratatul de stat cu Austria. La fel au procedat și delegațiile Franței și Angliei.

Problema austriacă ar fi putut fi rezolvată la recenta conferință de la Berlin. În acest scop delegația sovietică a făcut tot ce i-a stat în putință. În urma atitudinii adoptate de delegațiile puterilor occidentale așa cum a amintit V. M. Molotov în ultima ședință a conferinței, trebuie recunoscut că în prezent nu poate fi realizat un acord asupra tratatului de stat cu Austria. Această problemă, ca și celelalte asupra cărora nu s-a căzut de acord, rămîn să fie deschise, existînd încă posibilitatea rezolvării lor prin tratative.

Declinul economiei S. U. A.

Economia S.U.A. a ajuns în ultimul timp într-o situație alarmantă. Declinul economiei afectează toate ramurile industriei, agricultura, comerțul. Numeroase întreprinderi sînt închise, se reduce săptămîna de lucru din lipsă de comenzi, producția scade. În țară crește numărul șomerilor, situația clasei muncitoare se înrăutățește.

Încă de la începutul anului, ziarele americane recunosc că anul 1954 va fi un an de grele încercări. Sînt semnificative titlurile diferitelor articole: „Declin în toate sectoarele economice”, „Serviciile sînt mai greu de obținut și mai greu de păstrat”, scrie „United States News and World Report”.

După relatările, de altfel foarte optimiste ale presei americane, în anul acesta producția industriei va scădea cu cea. 10 la sută, iar în unele ramuri chiar cu 30—50 la sută.

Economistii americani au încercat să abată atenția maselor de la situația economică grea, încercînd s-o prezinte ca și cum ar fi vorba de o „reajustare” de o reînnoiere la „condiții normale”. Aceste afirmații nu și-au alins însă scopul și ele sînt dezmințite de realitatea americană. Adevărul este că criza economică din S.U.A. este determinată nu de o situație „specială”, ci de scăderea cererii și a ofertei. „Singurul lucru pe care l-am afirmat — a spus recent senatorul H. P. Douglas — este că noi ne aflăm într-o perioadă de declin și că aceasta ar putea sfîrși o reacție în lanț care ar provoca un crash”. În sprijinul afirmațiilor sale, H. P. Douglas a adus o serie de fapte, greu de combătut și anume: scăderea producției utilajului agricol în 1953 producția de automobile a fost cu 12 la sută inferioară celei din 1952, scăderea considerabilă a producției de oțel față de capacitatea de producție a industriei, scăderea cu 12 la sută a volumului marfurilor transportate, creșterea cu 50 la sută a falimentelor comerciale.

Actuala depresiune a economiei

S.U.A. face parte integrantă din criza în care se zbate întregul sistem capitalist. El dovedește că goana înarmărilor, militarizarea, dezvoltarea unilaterală a industriei, nu poate scuti economia nici unui stat capitalist de efectele dezastruoase ale crizei. Dimpotrivă, criza se adîncește, efectele ei devin tot mai nimicitoare.

În anul acesta, economiei S.U.A. se tînde să i se imprime o orientare și mai fătășă spre înarmare. Același președinte Eisenhower adresat Congresului cu privire la proiectul de buget al S.U.A. pe anul 1954—1955 prevede ca cea mai mare parte a bugetului să fie destinată scopurilor cu caracter militar. Pentru aviația militară și pentru înarmarea statelor din lagărul capitalist se cere un nivel maxim nealins încă după terminarea războiului. În același timp, sînt reduse cheltuielile pentru nevoile sociale ale populației. Alocările pentru asigurările sociale sînt reduse cu 22,6 la sută, pentru construcția de locuințe și clădiri comunale cu aproape 20 la sută, pentru învățămînt cu 20 la sută, etc.

Nu e deci de mirare că, în ciuda asigurărilor date de „specialiștii” din S.U.A., în ultimele săptămîni continuă să crească declinul economic. Acest fapt îl oglindește și comunicatul Consiliului de administrație al sistemului federal de rezervă din 2 februarie a. c. În comunicat se arată că se așteaptă o nouă scădere a producției ca urmare a reducerii producției de oțel, a industriei constructoare de mașini și textile. Întreprinderile industriei de automobile continuă de asemenea să reducă producția. Societatea „Hudson Car Company” a suspendat la 9 februarie pe o săptămîni producția la Detroit, concedind 4.500 muncitori, iar cele 28 uzine de automobile „Chevrolet” n-au lucrat la 29 ianuarie. Uzinele pentru fabricarea pieselor de automobile au anunțat că vor lucra numai 5 zile pe săptămîna, iar uzinele de montaj numai 4 zile. Potrivit relatărilor ziarelui „Wall Street Journal”, mai multe întreprinderi au lucrat la sfîrșitul lunii ianuarie cu 70 la sută, iar unele cu 50 la sută din capacitatea de producție.

Stăgnarea industriei are ca rezultat imediat înrăutățirea situației maselor muncitoare în ansamblu. „Mii de familii — scrie revista „United States News and World Report” — încep să constate că reducerea producției industriale le afectează în mod direct și simțitor”. În S.U.A. angajările au scăzut în industrie atîndînd cel mai scăzut nivel pentru acest sezon din anul 1937. Concedierile dimpotrivă au crescut, ajungînd la 16 concedieri pentru 1000 muncitori, față de 8 concedieri la începutul anului 1953. Numărul acelor care au avut de lucru în luna decembrie 1953 a scăzut cu 1.136.000 față de decembrie 1952. S-a creat azi primejdia, conform calculelor economistului american Keiserling, ca numai numărul șomerilor totali să atingă în 1954 cifra de 9,5 milioane.

Înrăutățirea situației economice a oamenilor muncii o oglindește chiar și raportul pe luna decembrie 1953 a grupului de consilieri economici ai președintelui S.U.A., în care se spune: „Timpul de lucru a scăzut, cifra șomerilor a crescut cu 265.000, salariul mediu s-a redus”. Deosebit de grele sînt condițiile în care trăiesc muncitorii agricoli. După calculele incomplete ale scriitorului american Statson Kennedy, în S.U.A. muncesc în condiții de sclavie — fără a primi deîntîlnit — 5.368.211 oameni. Aceștia sînt la chermecul stăpînitorilor, care le plătesc sau nu le plătesc salariu, li supun la muncă, neîntînd seama de limitarea zilei de lucru, etc.

Ca urmare a creșterii șomajului în S.U.A. foamea devine un fenomen la ordinea zilei. Ministerul agriculturii, după cum relatează ziarul „Daily Worker”, primește, un mare număr de scrisori și telegrame în care se amintesc de nevoia mare de produse alimentare pe care o duc șomerii și nevoiașii. Într-o astfel de telegramă Berden, guvernatorul statului Iowa, cere ministerului să repartizeze alimente pentru 30.000 de șomeri, aflați într-o situație grea. Asemenea deșee s-au primit și din statele Indiana, Illinois, din Missouri și Arkansas, Virginia de Vest, Georgia, etc.

Iată dar, care este adevărata față a lumii capitaliste, a „prosperității economice” a S.U.A.: dăruirea economică, șomaj și foame...

I. Popa

Primele întîlniri de fotbal ale anului

Sportul — prin diferitele ramuri practicate — a devenit un prieten drag al oamenilor muncii din patria noastră. Creșterea unașă a interesului oamenilor muncii pentru activitatea sportivă, este un rezultat al ridicării nivelului tehnic al sportivilor din țara noastră, care se bucură de sprijinul larg al partidului și guvernului și au asigurate condițiile pentru atingerea unei înalte măiestrii sportive.

Între disciplinele sportive care se bucură de o largă popularitate în rîndurile oamenilor muncii din patria noastră se numără și fotbalul. De la prima și pînă la ultima întîlnire de fotbal a anului, zeci de mii de spectatori umplu pînă la refuz stadioanele și arenele sportive.

În orașul nostru, miercuri, 24 februarie (din motive tehnice), la orele 14.30, începe deschiderea sezonului de fotbal de primăvară, prin întîlnirea dintre echipele Progresul ICO Oradea și Metalul Cimpia-Turzii. Întîlnirea — care contează pentru calificarea în Categoria A de fotbal a campionatului R.P.R. — va aduce iar pe stadionul Locomotivă — unde se va desfășura această păsînantă întîlnire — vîietul miilor de spectatori.

Trei echipe de fotbal din trei localități ale țării au sosit la Arad pentru a-și măsura forțele și a decide pe terenul de joc, care dintr-ale vor avea cîștea de a participa alături de

alte echipe fruntașe din țară, în campionatul de fotbal al R.P.R. Categoria A. Jucătorii din Oradea, Cimpia-Turzii și București au sosit în orașul nostru însoțiți de încrederea miilor de suporteri ai lor din aceste orașe.

Către fotbalistii, care vor evolua pe stadionul „Locomotivă” timp de două săptămîni își îndreaptă privirea și spectatorii arădeni, care, cu tot timpul nefavorabil unor asemenea manifestări sportive, vor fi prezenți pentru a le urmări jocul. Ei vād în acești sportivi de tip nou, oameni care luptă pentru gloria sportivă a orașului lor, a colectivelor lor sportive.

Ce răsplată poate fi mai mare oare pentru un sportiv decît aceea de a simți în toată înflăcăratele întreceri, încurajarea maselor de spectatori. Încrederea acestora în capacitatea de luptă și pregătire a echipei?

Fotbalistii oaspeți trebuie să se prezinte în aceste întreceri cît mai bine pregătiți, contribuind la realizarea unor spectacole sportive de o bună factură tehnică și în același timp de o înaltă sportivitate.

Dacă în trecut erau sportivi care manifestau pe terenurile sportive atitudini care n-au nimic comun cu morala sportivului de tip nou, care dezonorau echipa din care făceau parte, astăzi aceste atitudini nu trebuie să mai aibă loc. Sportivul educat în spirit colectiv trebuie să licheze orice urmă de individualism și vedetism.

Pentru creșterea neîncetată a valorii fotbalului nostru, pentru ridicarea prestigului întîlnirilor de fotbal la Categoria A, a campionatului republican, trebuie întărit sufletul nou care străbate mișcarea noastră sportivă, eliminînd atitudinile netovărășite, alit pe teren cit și în mijlocul spectatorilor. În acest sens trebuie să folosim zi de zi exemplul sportivilor sovietici. Sportivii sovietici — și aici trebuie să ne „reamintim” admirabila comportare a fotbalistilor gruzieni de la „Dinamo-Tbilisi” — intruchipează calitățile sportivului de tip nou. Comportarea lor este o permanentă pildă a însușirii educației comuniste. Sportivii noștri au învățat și învață nu numai din tehnica sportivă sovietică, cea mai avansată din lume, ci și din admirabilul exemplu de comportare tovrășescă, de înaltă sportivitate, oferit de sportivii sovietici.

La primele întîlniri de fotbal ale sezonului sportiv de primăvară din orașul nostru eforturile sportivilor și ale spectatorilor trebuie să se îndrepte pentru asigurarea unei desfășurări cît mai perfecte a competițiilor sportive, alit din punct de vedere tehnic cit și disciplinar. Prin competiții de o înaltă valoare tehnică, desfășurate într-un spirit tovrășesc, sportivii și spectatorii vor contribui la neîncetata dezvoltare a mișcării de cultură fizică și sport din patria noastră.

Citiți ziarul

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară”

— organ al Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești

COMUNICAT

Statul popular al orașului Arad aduce la cunoștința întreprinderilor, precum și tuturor cetățenilor din orașul Arad, că pe lângă Statul popular al orașului Arad a luat ființă întreprinderea „Transportul” cu sediul în Arad, Bd. Republicii Nr. 100. Această întreprindere are ca obiect

executarea de transporturi pe raza orașului Arad, transporturi pe șantiere și bălăstiere, camionaje, expediții, încărcări — descărcări și munci manuale.

Cei interesați se vor adresa acestei întreprinderi pentru diferite transporturi.

Incheierea lucrărilor conferinței miniștrilor de afaceri externe ai celor patru puteri

BERLIN (Agerpres). — TASS transmite:

În dimineața de 18 februarie, în clădirea fostului Consiliu aliat de control a avut loc o ședință restrânsă a miniștrilor afacerilor externe ai URSS, Franței, Angliei și S.U.A. În a doua jumătate a zilei, miniștrii celor patru puteri s-au întrunit tot acolo în cea de a 27-a ședință — ședință de încheiere.

Ședința de încheiere a fost prezidată de V. M. Molotov.

Miniștrii au terminat discutarea punctului 3 al ordinii de zi — „Cu privire la tratatul de stat cu Austria”. A luat cuvântul conducătorul delegației Austriei, L. Figl, care în numele guvernului austriac a propus ca termenul de retragere a trupelor, prevăzut de textul inițial al articolului 33 din proiectul de tratat, să fie prelungește, dar ca el să nu depășească 30 iunie 1955.

V. M. Molotov a făcut apoi o serie de observații pe marginea punctului de pe ordinea de zi aflat în discuție.

Declarația din 18 februarie a d-lui Figl, a spus Molotov, este în sprijinul propunerii delegației sovietice din 16 februarie. Dar, această declarație nu este suficientă și nu poate soluționa în mod satisfăcător problema la care se referă articolul 33. De fapt fiind prejurările create, trebuie recunoscut că în prezent nu poate fi realizat un acord asupra tratatului de stat cu Austria. Acest lucru nu exclude posibilitatea continuării tratativelor în problema dată în scopul realizării unui acord.

Guvernul sovietic, a spus în încheiere V. M. Molotov, crede că guvernul Austriei va ajunge la convingerea că propunerile delegației URSS, privitoare la articolul 33, în ultima lor formulare, sprijin intereselor fundamentale ale Austriei. Guvernul sovietic crede de asemenea că în această problemă este posibil un acord între cele patru puteri.

După aceea a luat cuvântul J. F. Dulles. El a declarat că delegația S.U.A. își reține toate concesiile făcute la actuala conferință în legătură cu textul tratatului cu Austria. Astfel, delegația S.U.A. a renunțat până și la propriile sale propuneri de a se adopta articolele din proiectul tratatului cu Austria, asupra cărora nu se căzuze de acord, în redactarea propusă de către reprezentantul URSS la conferința adjuncților. Astfel, delegația S. U. A. a arătat că în realitate ea nu dorește încheierea tratatului de stat cu Austria.

A luat apoi cuvântul Bidault, care a declarat că delegația franceză nu va semna un tratat de stat cu Austria care ar cuprinde propunerile URSS.

Eden a făcut o declarație asemănătoare cu declarația lui Dulles.

Figl a făcut în continuare câteva propuneri cu caracter tehnic.

În continuare a luat cuvântul V. M. Molotov, care a prezentat în numele delegației sovietice următoarea propunere:

„Urmărind continuarea eforturilor îndreptate spre realizarea unui acord cu privire la tratatul de stat cu Austria, conferința miniștrilor afacerilor externe ai URSS, Franței, Angliei și S.U.A. consideră indicat ca tratativele cu privire la tratatul de stat cu Austria să fie continuate pe cale diplomatică în orașul Viena cu participarea guvernului Austriei.”

J. F. Dulles a declarat la început că la prima vedere această propunere sovietică îi se pare acceptabilă. Ulterior, el a propus însă un amendament la textul propunerii sovietice care prevede că tratativele ambasadorilor de la Viena trebuie să înceapă numai după ce guvernul sovietic va încuștinția celelalte guverne reprezentate la actuala conferință cind va fi gata să fixeze data retragerii trupelor sale de pe teritoriul austriac. Declarând că „nu este cazul să creăm iluzia că tratatul de stat cu Austria ar fi cu puțință” și că el ar putea fi realizat

în curând, Dulles a demonstrat din nou adevăratele scopuri ale poziției S.U.A. în problema austriacă.

Bidault a sprijinit amendamentul lui Dulles.

Eden s-a pronunțat și el pentru amendamentul prezentat de Dulles.

Figl a declarat că el ar saluta continuarea tratativelor la Viena cu condiția să existe convingerea că ele vor fi încununete de succes.

V. M. Molotov a exprimat apoi părerea delegației sovietice în legătură cu amendamentul propus de Dulles.

Ocupându-se de cauzele care au dat naștere unor dificultăți în încheierea tratatului cu Austria, Molotov a subliniat: Dacă nu s-ar fi făcut încercări de restabilire a militarismului german, încercări care și-au găsit expresia în planurile de constituire a „comunității defensive europene”, dacă n-ar fi existat primejdia crescândă de Anschluss al Austriei, n-ar fi existat nici cauze pentru ivirea unor greutăți în problema încheierii tratatului cu Austria. Dar, după cum se știe, guvernul sovietic nu poate purta vre-o răspundere pentru faptul că s-a accentuat primejdia reînvierii militarismului german.

V. M. Molotov a declarat că guvernul sovietic va acționa în spiritul propunerii făcute la 18 februarie de delegația sovietică.

În calitate de președinte al ședinței, V. M. Molotov a întrebat dacă mai dorește cineva să continue discutarea problemei austriece. Dulles a răspuns că el ar dori să-și exprime doar speranța că guvernele celor patru puteri vor continua a menține un contact diplomatic între ele, pentru ca îndată ce va fi cu puțință să transmită spre discutare ambasadorilor lor de la Viena, problema tratatului de stat cu Austria.

Eden și Bidault au declarat că n-au de făcut nici un fel de observații.

În calitate de președinte al ședinței, V. M. Molotov a declarat încheierea discutării problemei austriece.

Așa cum se căzuze de acord, miniștrii au trecut apoi la discutarea celor două propuneri în legătură cu punctul 2 de pe ordinea de zi — „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene”, prezentate de delegația sovietică în ședința din 17 februarie.

Dulles, Bidault și Eden, care în cursul conferinței au respins în mod sistematic propunerile concrete ale delegației sovietice, îndreptate spre reglementarea radicală a întregii probleme germane în ansamblul ei, au demonstrat și în această ședință lipsa lor de dorință de a contribui la aplicarea chiar și a unor măsuri care ar contribui la dezvoltarea legăturilor economice și culturale dintre Germania occidentală și cea răsăriteană. Totodată, miniștrii celor trei puteri occidentale au invocat diferite argumente neconvingătoare pentru a-și justifica poziția.

Molotov a arătat în continuare neatenția argumentelor formulate de miniștrii puterilor occidentale pentru a-și justifica refuzul de a adopta și cea de a doua propunere sovietică. Delegația sovietică, a spus Molotov, la notă de acest refuz și prezintă spre examinare conferinței următoarea propunere:

„Guvernele Franței, Angliei, S.U.A. și URSS, vor continua eforturile îndreptate spre rezolvarea satisfăcătoare a problemei germane în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa.”

Dulles a luat imediat cuvântul și a declarat că consideră că „este prea tirziu acum să se înceapă examinarea unor noi propuneri”.

Bidault s-a alăturat poziției lui Dulles, declarând că această propunere sovietică „nu trebuie să figureze printre documentele prezentei conferințe”.

Eden a declarat evaziv că „este

gata să studieze” textul propunerii sovietice, declarând însă imediat că de fapt este de acord cu părerea exprimată de Dulles și Bidault.

După aceasta, miniștrii au aprobat textul elaborat de comun acord al următorului comunicat cu privire la rezultatele conferinței de la Berlin, a miniștrilor de externe ai Uniunii Sovietice, S.U.A., Franței și Marii Britanii:

„Între 25 ianuarie și 18 februarie 1954 la Berlin a avut loc conferința miniștrilor afacerilor externe ai Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Statelor Unite ale Americii, Franței și Marii Britanii — V. M. Molotov, John Foster Dulles, Georges Bidault și Anthony Eden. Ei au ajuns la un acord asupra următoarelor probleme:

1. Miniștrii afacerilor externe ai URSS, S.U.A., Franței și Marii Britanii, întruniți la conferința de la Berlin.

Luind în considerație că crearea pe cale pașnică a unei Corei unite și independente ar fi un factor important în micșorarea încordării internaționale și în restabilirea păcii în alte regiuni din Asia;

Propun ca o conferință a reprezentanților URSS, S.U.A., Franței, Marii Britanii, Republicii Populare Chineze, Republicii Coreene, Republicii Populare Democrate Coreene și a acelor țări ale căror forțe armate au luat parte la operațiunile militare din Coreea și care-și vor exprima dorința de a asista la conferință, să fie convocată la Geneva, la 26 aprilie 1954, în vederea realizării unei reglementări pașnice a problemei coreene;

Se declară de acord că problema restabilirii păcii în Indochina va fi deasemenea examinată la conferință, la care vor fi invitați reprezentanții URSS, S.U.A., Franței, Marii Britanii, Republicii Populare Chineze și alor țări interesate.

Totodată se are în vedere că nici invatarea la susmenționată conferință, nici înțelegerea ei nu trebuie privită ca o recunoaștere diplomatică în orice caz cind aceasta încă n-a avut loc.

2. Guvernele Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Statele Unite ale Americii, Franței și Marii Britanii, Convinse că rezolvarea divergențelor internaționale, necesară pentru stabilirea unei păci trainice, ar fi în însemnată măsură ușurată printr-un acord de dezarmare sau, cel puțin, de reducere însemnată a înarmărilor.

Vor avea în viitor un schimb de păreri pentru a contribui la soluționarea cu succes a acestei probleme, după cum prevede punctul 6 din rezoluția de la 28 noiembrie 1953 a Națiunilor Unite.

Între cei patru miniștri a avut loc un multilateral schimb de păreri asupra problemei germane, asupra problemelor securității europene, precum și asupra problemei austriece, dar el n-a putut să ajungă la un acord asupra acestor probleme.”

La sfârșitul ședinței, miniștrii au făcut declarații concludive în care și-au expus punctele de vedere asupra rezultatelor conferinței.

Dulles a declarat că rezultatele discuțiilor în legătură cu punctele 2 și 3 de pe ordinea de zi provoacă „mari regrete”.

El a încercat să explice acest lucru „prin conflictul dintre principiile fundamentale” ale Răsăritului și Apusului; Dulles a apărut politica dușă de puterile occidentale, politica care are drept scop crearea unei grupări militare de state vest europene și care pune piedici în calea constituirii unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Dulles a declarat apoi că „în ciuda conflictelor dintre principiile funda-

mentale”, miniștrii au obținut un oărecare succes la actuala conferință.

Totodată, Dulles a arătat că puterile occidentale nu-și vor slăbi eforturile în scopul „ridicării la maximum a potențialelor lor, adică a cerut intensificarea continuă a înarmărilor.

În declarația sa, Bidault a arătat că „conferința de la Berlin a reușit să evite soarta nenorocită a altor conferințe și soarta nenorocită pe care ar fi avut-o această conferință dacă la ea nu s-ar fi realizat nici o înțelegere”.

Bidault a adăugat că au mai rămas încă divergențe foarte importante care nu vor fi ușor de lichidat. Deși lumea contemporană este împărțită, a spus el, „acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să încercăm să ajungem la hotărâri comune, pentru a merge înainte pe calea păcii.”

Bidault a apreciat rezultatele actualii conferințe fiind „destul de importante”.

A luat apoi cuvântul Eden. El a calificat drept „dezamăgitoare” rezultatele discuțiilor duse în cadrul conferinței în legătură cu punctele 2 și 3 de pe ordinea de zi.

Totodată însă, Eden a calificat acordurile realizate la conferință drept „un oarecare plus”.

În numele delegației americane, Dulles a mulțumit participanților la conferință.

La sfârșitul ședinței, V. M. Molotov a făcut o declarație asupra rezultatelor conferinței.

Schimbul de păreri care avut loc la conferință — a spus V. M. Molotov — a contribuit la înțelegerea mai justă a pozițiilor statelor reprezentate aici.

Aici s-au lămurit clar divergențele existente între pozițiile guvernelor noastre. Totodată au devenit mai clare căile spre micșorarea acestor divergențe, în măsura în care năzuința spre acest lucru va fi manifestată cu adevărat de părțile interesate.

Credincioș politici sale invariabile de pace, guvernul URSS, a considerat și consideră că conferința de la Berlin va fi spre folosul popoarelor în măsura în care va contribui la întărirea păcii și a securității popoarelor.

Se știe că în unele state mari există forțe care se opun îmbunătățirii relațiilor dintre țări. Aceste forțe sunt interesate în menținerea și poate chiar în agravarea încordării internaționale.

Dimpotrivă, interesele maselor populare și, se poate spune, interesele națiunilor mari și mici, sint cu totul altele. Popoarele sint interesate în destinderea încordării internaționale, în consolidarea păcii. Tocmai de aceste interese se călăuzește guvernul URSS, în întreaga sa politică externă.

În continuare V. M. Molotov s-a ocupat de acordurile realizate în cadrul conferinței: luarea de măsuri pentru rezolvarea problemei dezarmării și convocarea conferinței de la Geneva.

La această conferință se intenționează să se contribuie la reglementarea definitivă a problemei coreene. Un astfel de acord este în interesul întăririi păcii și în interesul rezolvării problemei unificării naționale a Coreei.

La conferință va fi examinată deasemenea problema restabilirii păcii în Indochina. Năzuința popoarelor Indochinei spre stabilirea păcii, spre libertatea națională, trebuie să capete sprijinul convenit din partea tuturor popoarelor iubitoare de libertate.

Ocupându-se de discuțiile în problema germană, V. M. Molotov a spus: Acum a devenit suficient de clar în ce constau divergențele între pozițiile celor patru state în problema germaniei. Actuala conferință de la Ber-

lin a arătat deosebit de limpede că rezolvarea problemei germane privește în primul rind pe germanii înșiși. Guvernele Franței, Angliei, S.U.A. și URSS, poartă răspunderea lor pentru rezolvarea problemei germane, dar ele nu pot uita că trupele de ocupație străine de pe teritoriul Germaniei au doar sarcini limitate și nu trebuie să înlăture pe germanii de la rezolvarea problemei care privește la unificarea Germaniei, la restabilirea unității statului german pe baze democratice și pașnice.

Reprezentanții sovietici sint convinși, a spus în continuare Molotov, că dacă i-am fi ascultat pe germani, dacă am fi ascultat pe reprezentanții Germaniei răsăritene și ai celei apusene, am fi înlesnit cu mult rezolvarea problemelor urgente care interesează întregul popor german. Atenția tuturor germanilor este ațintită asupra problemei restabilirii unității statului german. În acest scop noi trebuie să contribuim la ținerea cit mai grabnică a unor alegeri libere pe întreaga Germanie. Dacă noi vrem cu adevărat să avem alegeri libere în Germania, ele trebuie să fie organizate de germanii înșiși și nu de autoritățile de ocupație străine.

Decamdată — a spus V. M. Molotov — noi n-am reușit să ajungem la o înțelegere pentru a începe pregătirea tratatului de pace cu Germania. Această problemă trebuie însă rezolvată. Guvernul sovietic speră că cele patru puteri vor continua eforturile îndreptate spre rezolvarea satisfăcătoare a problemei germane, în conformitate cu interesele întăririi păcii în Europa.

V. M. Molotov s-a ocupat de asemenea de problema asigurării securității europene. Ar fi nejust să se uite că alit primul cît și al doilea război mondial au fost dezlănțuite în Europa. Tocmai de aceea este deosebit de însemnată propunerea Uniunii Sovietice în legătură cu încheierea tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. Problema tratatului de stat cu Austria putea fi rezolvată chiar și la actuala conferință de la Berlin. Acest lucru a fost împiedicat de planurile sus menționate care accentuează primejdia reînvierii militarismului german. Totuși, guvernul sovietic își exprimă convingerea că există posibilitatea rezolvării acestei probleme în viitorul apropiat. Este necesar ca guvernul Austriei să țină seama de acest lucru și este necesar ca poporul austriac să înțeleagă just acest lucru.

Convocarea conferinței de la Berlin și reluarea contactului direct între miniștrii afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și URSS, au o însemnată bine determinată în actuala condiții. Convocarea conferinței de la Berlin a contribuit la examinarea unor probleme internaționale actuale, a căror rezolvare este necesară pentru a se continua micșorarea încordării în relațiile internaționale.

Problemele care au rămas nerezolvate la actuala conferință rămîn la ordinea zilei. Noi trebuie să ne continuăm eforturile și trebuie să luptăm și mai perseverent pentru rezolvarea acestor probleme.

Sperăm că conferința de la Berlin va contribui la dezvoltarea colaborării între state în treburile internaționale în interesul întăririi păcii.

După ce și-a încheiat declarația, V. M. Molotov a spus că delegația sovietică mulțumește la rindul său miniștrilor afacerilor externe ai S.U.A., Angliei și Franței pentru colaborarea realizată la actuala conferință. Delegația sovietică mulțumește tuturor colaboratorilor celor patru delegații pentru munca sîrguincioasă și încununată de succes depusă în cursul acestei conferințe.

După aceasta, V. M. Molotov a declarat încheiată conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe.

In Franța ia amploare mișcarea națională de protest împotriva ratificării acordurilor de la Bonn și Paris

PARIS. (Agerpres). Mișcarea națională de protest împotriva ratificării acordurilor de la Bonn și Paris continuă să crească în amploare.

După cum relatează presa franceză, numeroase apeluri au fost adresate în ultimul timp populației, chemînd la intensificarea luptei împotriva renașterii militarismului german. Printre acestea se află un apel semnat de 164 personalități din Paris de cele mai diferite orientări politice, apelul lansat de studenții de la facultatea de medicină din Paris, de un grup de personalități din departamentul Rinul Superior, de 12 primari socialiști din departamentul Pirinei Orientale, de personalități din localitățile Agen, Dijon, Maisons-Laffitte, Lyon, de 28 profesori din Chartres, etc.

Campania de stringere de semnături pe petiții cerînd renunțarea la planurile de reînarmare a Germaniei occidentale cunoaște un succes fără precedent. Petiții de acest fel au fost semnate printre alții de 177 primari din departamentul Charente-Maritime, Hautes-Pyrénées și Loire-et-Cher, de majoritatea muncitorilor de la uzinele din Limoges și de aproape întreaga populație din departamentul Meurthe-et-Moselle.

Pe adresa ministerului afacerilor externe din Paris sîscese zilnic nenumărate mesaje cerînd reprezentantului francez la conferința de la Berlin să nu nesocotească interesele Franței și să renunțe la proiectul armatei europene. Mesaje de acest fel au trimis muncitorii din La Rochelle, feroviarii din Ruelle, consiliile municipale din departamentele Dordogne și Seine-et-Oise, precum și un grup de locuitori din orașele Villetaneuse, Montreuil și Aubervilliers.

În ultimul timp au avut loc în localitățile Bourg-en-Bresse (departamentul Rin), Valence (Drome), Saint-Brieuc (Cotes-du-Nord) și Mans (Sarthe) congrese departamentale țărănești pentru apărarea păcii, în cadrul cărora vorbitorii au subliniat primejdia pe care o reprezintă pentru Franța ratificarea acordurilor militare de la Bonn și Paris.

Potrivit relatărilor ziarului „L'Humanité”, la facultatea de drept din Paris a luat ființă un comitet de acțiune împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Un comitet asemănător, format din socialiști, comuniști, catolici, gaulliști și oameni fără partid, a fost înființat în localitatea Givet (departamentul Ardennes).

Paralel cu această campanie, în întreaga țară se organizează numeroase mitinguri de protest împotriva creării armatei europene. Numai în departamentul Rhone au avut loc în ultimul timp peste 50 de reununi de acest fel.

Răspunzînd apelului partizanilor păcii din circumscripțiile electorale respective, încă o serie de deputați și senatori au făcut cunoscut că vor lua atitudine împotriva tratatului privind la comunitatea defensivă europeană. Printre aceștia se află deputatul Liguart (U.R.A.S.) și senatorul Mihl (U.R.A.S.) din departamentul Gironde, deputatul radical Laplace (Tarn-et-Garonne) și deputatul radical socialist Forcalin din departamentul Eure.

Spectacole

TEATRUL DE STAT: Azi duminică, 21 februarie, la orele 16 Micul turbat, seara la orele 20: Rup tura.

TEATRUL DE MARIONETE, fiecare joi și duminică, la orele 10, reprezentații în limba romină „Hänsel și Gretel”.

„GHEORGHE DOJA”, pînă la 22 februarie: „O scrisoare pierdută” Nou film rominesc. Repr. 3, 6 și 9.

Duminică matineu la 11.30. Biletele luate anticipat se vor prezenta la casă pentru a fi preschim-bate.

„NICOLAE BALCESCU” prezintă: pînă la 27 februarie: Aventurile lui Alioșa Pitîjin. (Film pentru tineret). Repr. 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30. „HERBAK JANOS”, pînă azi, 21 februarie: Birjarul acruilor. Repr. la 3, 5, 7 și 9.

Duminică matineu la 11.30. „I. L. CARAGIALE”, pînă azi, 21 februarie: Zi de sărbătoare. Repr. la 11.30, 3, 4.30, 6, 7.30 și 9.

„TIMPURI NOI”, pînă la 24 februarie: Cenușăreasa. Jurnale de actualitate. Repr. de la orele 3 în continuare.

„MAXIM GORKI” (Mucălaca), pînă la 23 februarie: Aventură la castel. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7.

„SOLIDARITATEA” (Gai), pînă la 21 februarie: Orașul neînfrînt. Reprezentații în zilele de lucru la orele 7 seara.

Pentru rezolvarea pașnică a problemelor litigioase internaționale

RIO DE JANEIRO (Agerpres).

În Brazilia se desfășoară cu succes referendumul național pentru înțelegerea între state și pentru rezolvarea pașnică a problemelor litigioase internaționale.

Numeroase personalități politice, membri ai clerului, intelectuali, activiști sindicali și întregi consilii municipale ca cel din importantul oraș brazilian Petropolis, s-au alăturat acestei inițiative.

În cadrul acestei campanii au loc

diferite manifestări, cum a fost de pildă recentul festival creat pentru pace al statului Rio Grande do Sul ținut la Porto Alegre. La festival a fost lansat un mesaj pentru apărarea păcii adresat oamenilor de artă, care a fost primit cu multă căldură de public.

Deasemenea, pentru sprijinirea acestei campanii, mișcarea pentru pace din Rio Grande do Sul a organizat caravane artistice ale păcii.

Greva muncitorilor constructori din Uruguay

MONTEVIDEO. (Agerpres).

Ziarul uruguayan „Justicia” relatează că 30.000 de muncitori constructori din Uruguay au declarat o

scurtă grevă de avertisment cerînd sporirea salariilor și satisfacerea acestor revendicări.

Crește numărul instructorilor americani din Tailanda

PEKIN. (Agerpres).

Intr-o telegramă transmisă din Washington la 13 februarie, agenția United Press anunță că numărul instructorilor americani din Tailanda s-a dublat, ajungînd astfel pînă la peste 300 de persoane. Această măsură este o urmare a discuțiilor pe care Donovan, ambasadorul S.U.A. în Tailanda, le-a avut la Washington luna trecută cu privire la sporirea efectivului forțelor

armate tailandez.

În prezent, Donovan, „în strînsă colaborare” cu guvernul din Tailanda, elaborează planul pentru intervenția armatei tailandez în conflictul din Indochina.

Între timp secretarul de stat adjunct al S.U.A., Walter B. Smith, și comitetul Smith-Keyes, care elaborează planurile de intervenție în războiul din Indochina, au examinat ce-

reza guvernului tailandez de a se acorda un „împrumut” de aproximativ 50 milioane de dolari americani, cu care „se va putea echipa cel puțin două divizii de trupe tailandez”.

Statele Unite cred că vor găsi în Tailanda carne de tun ieftină, deoarece „costul întreținerii și echipării a două divizii din Tailanda este probabil echivalent cu costul întreținerii și echipării unui batalion american”.

Acte samavolnice ale colonialiștilor francezi în Vietnam

PEKIN. (Agerpres). China Nouă anunță:

Postul de radio „Vocea Vietnamului” a acuzat pe colonialiștii francezi că sîlesc pe vietnamezi să dea singe pentru transfuziile făcute soldaților și ofițerilor francezi răniți. În districtul Houghluay, din provincia Thuathien, în Vietnamul central

francezii au arestat 35 de studenți și le-au luat singe în timp ce se aflau în închisoare.

În luna septembrie 1953, în cursul „operațiunilor de curățire”, de la Nordul fluviului Luoc, francezii au luat cu sîla singe de la 500 de vietnamezi care locuiau în această regiune.

În provincia Kienan, francezii au înrolat cu forța un mare număr de tineri în armată. Cei care refuzau să intre în rîndul trupelor agresive erau aruncați în închisoare, iar fiecare din ei s-a extras cîte 250 gr. de singe. Din cauza pierderii de singe, numeroși tineri și-au pierdut cunoștința.